

Zoals in de nieuwsbrief van december reeds is aangegeven, heeft er een wisseling plaatsgevonden in het bestuur en vervul ik vanaf 1 januari 2014 de functie van penningmeester.

In 1998 zijn Marwin en ik voor het eerst naar de Dominicaanse Republiek gegaan. We hebben veel excursies gedaan en troffen Henny heel regelmatig als zeer gedreven en betrokken gids. Ze vertelde niet alleen de mooie kanten van de verhalen, maar vertelde ook de keerzijde van de medaille. In feite vertelde ze een heel realistisch verhaal over het land waar zij van is gaan houden. Dit heeft toen al ontzettend veel indruk op ons gemaakt.

We hebben dat jaar heel veel kleding en andere spullen voor Henny achtergelaten. Ze kwam, samen met haar zoon, deze spullen ophalen met een "motoconcho" (motortaxi). Met z'n drieën op de motor en die dan ook vol geladen met een paar dozen en tassen. Een ervaring om nooit te vergeten.

Tijdens een ander bezoek, waren we aanwezig bij een soort kleding markt, waarbij kleding en andere spullen

vanuit Nederland verkocht werden aan de lokale bevolking. Het verkopen van spullen heeft meerdere voordelen: het is goed voor de trots van de lokale bevolking omdat ze kleding kopen en net "hun hand hoeven op te houden" en daarbij kan met de opbrengst van deze verkoop weer noodzakelijke spullen, medicijnen, e.d. gekocht worden door de Stichting op de Dominicaanse Republiek. Tijdens deze verkoop hebben we onze eigen spullen verkocht zien worden aan een Dominicaan, die daar erg gelukkig mee was. Erg mooi om te zien, dat onze spullen daar een tweede leven gaan krijgen.

Verder zijn we aanwezig geweest bij verschillende bezoeken aan kerkdiensten, die er wel wat anders aan toe gaan dan in Nederland. Onder deze alinea een paar foto's gemaakt in een kerk in de regio van Maimon. Vanuit de Stichting in Nederland zijn er spullen verstuurd voor de inrichting van deze kerk. Vaak is er na zo'n kerkelijke bijeenkomst gelegenheid voor een hapje en een drankje. Er is natuurlijk veel zang en dans. Dominicanen zijn extravert, sociaal, hartelijk en warm en vinden het geweldig om mensen uit Nederland te ontmoeten. Ze zijn erg trots op Henny en iedereen kent haar. Als je vertelt dat je Henny kent, heb je direct contact in Maimon.

We zijn aanwezig geweest bij een cursus handvaardigheid (maken van kleding e.d.), cursus massage, e.d. De kliniek wordt ook gebruikt als een multifunctionele ruimte. Maar we hebben Henny ook geholpen als er een specialist kwam en er veel mensen kwamen.

Een foto van de nationale sport, honkbal. Niels (zoon van Henny) was er erg fanatiek in. Op elke straathoek wordt, als het even kan, gehonkbald.

Als wij daar zijn proberen we altijd een aantal toeristen mee te krijgen naar de kliniek om hen kennis te laten maken van `het echte leven` en ze enthousiast te maken voor de Stichting.

Hiernaast een foto van een nog steeds regelmatig gebruikt “vervoersmiddel”, het paard.

Al met al hebben we de Dominicaanse Republiek en de Dominicanen in ons hart gesloten. Zowel de Stichting in Nederland als de Stichting op de Dominicaanse Republiek levert goed werk, we hebben met eigen ogen gezien en ervaren dat dit werkelijk een verschil maakt.

Ellia